

2. 9. 2015

ID: 98716

Odvolání a zastavení řízení

Pokud je odvolání vzato zpět po zrušení původního pravomocného rozhodnutí odvolacího soudu, soud postupuje podle § 207 odst. 2 o. s. ř. a odvolací řízení zastaví. Řízení se totiž po vrácení věci odvolacímu soudu dostává opětovně do stavu, kdy o odvolání ještě nebylo rozhodnuto ve smyslu uvedeného ustanovení.

(Usnesení Nejvyššího soudu České republiky sp.zn. 25 Cdo 896/2015, ze dne 1.6.2015)

Nejvyšší soud České republiky rozhodl v právní věci žalobců a) J. K., a b) S. K., zastoupených JUDr. V.J., advokátem se sídlem O., proti žalovanému Bc. J. G., zastoupenému Mgr. Ing. D.K., advokátem se sídlem O., o 3.788.608 Kč s příslušenstvím, vedené u Okresního soudu ve Frýdku - Místku pod sp. zn. 18 C 311/2007, o dovolání zástupce žalobců proti usnesení Krajského soudu v Ostravě ze dne 30. 10. 2014, č.j. 11 Co 418/2013-400, tak, že usnesení Krajského soudu v Ostravě ze dne 30. 10. 2014, č.j. 11 Co 418/2013-400, se mění tak, že se odvolací řízení zastavuje.

Z odůvodnění:

Okresní soud ve Frýdku-Místku usnesením ze dne 19. 6. 2013, č.j. 18 C 311/2007-335, přiznal žalobcům ustanovenému zástupci advokátu JUDr. V.J. odměnu, náhradu hotových výdajů včetně cestovních výdajů, náhradu za promeškaný čas a náhradu DPH ve výši 412.433,34 Kč.

K odvolání zástupce žalobců Krajský soud v Ostravě usnesením ze dne 18. 10. 2013, č.j. 11 Co 418/2013-357, změnil usnesení soudu prvního stupně tak, že ustanovenému zástupci přiznal odměnu a náhradu hotových výdajů za zastupování obou žalobců ve výši 261.135,- Kč.

K dovolání zástupce žalobců Nejvyšší soud usnesením ze dne 30. 9. 2014, sp. zn. 25 Cdo 1610/2014, zrušil usnesení odvolacího soudu a vrátil mu věc k dalšímu řízení.

Po vrácení věci k dalšímu řízení vzal zástupce žalobců své odvolání proti usnesení soudu prvního stupně zpět podáním ze dne 7. 10. 2014. Odvolací soud následně svým usnesením ze dne 30. 10. 2014, č.j. 11 Co 418/2013-400, změnil usnesení soudu prvního stupně tak, že ustanovenému zástupci přiznal odměnu a náhradu hotových výdajů za zastupování obou žalobců ve výši 331.441 Kč.

Usnesení odvolacího soudu napadl zástupce žalobců dovoláním z důvodu nesprávného právního posouzení věci podle § 241a odst. 1 zákona č. [99/1963](#) Sb., občanského soudního řádu (dále jen „o. s. ř.“). Přípustnost dovolání dovozuje z ustanovení § 237 o. s. ř., neboť se odvolací soud při řešení procesní otázky odchýlil od ustálené rozhodovací praxe dovolacího soudu. Namítá, že doručením zrušujícího usnesení dovolacího soudu se věc dostala do stadia rozhodování o odvolání proti rozhodnutí prvostupňového soudu. Jestliže bylo zpětvzetí odvolání doručeno soudu před rozhodnutím o odvolání, měl soud postupovat podle § 207 odst. 2 o. s. ř. a odvolací řízení zastavit. Použití ustanovení § 207 odst. 2 o. s. ř. je tak pro rozhodnutí v dané věci určující. Navrhuje zrušení napadeného usnesení, případně jeho změnu tak, že se odvolací řízení zastavuje.

Rozhodné znění občanského soudního řádu pro dovolací řízení se podává z čl. II bodů 1 a 7 zákona č. [404/2012](#) Sb. a čl. II bodu 2 zákona č. [293/2013](#) Sb. Nejvyšší soud tedy o dovolání rozhodl podle ustanovení občanského soudního řádu ve znění účinném od 1. 1. 2013 do 31. 12. 2013 (dále opět jen

„o. s. ř.“).

Nejvyšší soud jako soud dovolací (§ 10a o. s. ř.) shledal, že dovolání bylo podáno včas, osobou oprávněnou – zástupcem žalobců, který je účastníkem té části řízení, v níž je rozhodováno o jeho odměně a náhradě hotových výdajů (§ 240 odst. 1 o. s. ř.), který má právnické vzdělání [§ 241 odst. 2 písm. a) o. s. ř.].

Dovolání je přípustné podle § 237 o. s. ř. pro řešení otázky procesního práva, jež v daných skutkových souvislostech nebyla v rozhodování dovolacího soudu dosud výslovně řešena a jež má bezprostřední vliv na správnost napadeného rozhodnutí.

Z hlediska uplatněného dovolacího důvodu Nejvyšší soud napadené usnesení přezkoumal (§ 242 odst. 3 věta první o. s. ř.) a došel k závěru, že dovolání je důvodné.

Nesprávné právní posouzení věci může spočívat v tom, že odvolací soud věc posoudil podle nesprávného právního předpisu, nebo že správně použitý právní předpis nesprávně vyložil, případně jej na zjištěný skutkový stav věci nesprávně aplikoval.

Ustanovení § 207 odst. 2 o. s. ř. věta první uvádí, že dokud o odvolání nebylo rozhodnuto, je možno vzít je zpět; v takovém případě odvolací soud odvolací řízení zastaví.

Zpětvzetí odvolání je možné až do okamžiku, než odvolací soud o odvolání rozhodl, tedy do vyhlášení rozhodnutí odvolacího soudu, popřípadě do jeho vydání, jestliže rozhodnutí odvolacího soudu bylo přijato, aniž by bylo (muselo být) vyhlášeno. Dojde-li ke zpětvzetí odvolání, odvolací soud usnesením odvolací řízení zcela, popřípadě v rozsahu zpětvzetí, zastaví. Souhlas odvolatelova odpůrce se zastavením řízení se nevyžaduje (srov. Drápal, L., Bureš, J., a kol. Občanský soudní řád I. Komentář. Praha: C. H. Beck, 2009, s. 1661).

Jedním ze základních požadavků právního státu je, že státní moc lze uplatňovat jen v případech, v mezích a způsoby, které stanoví zákon (čl. 2 odst. 3 Ústavy České republiky a čl. 2 odst. 2 Listiny základních práv a svobod). Přezkumná pravomoc odvolacího soudu je založena pouze dispozičním úkonem účastníka řízení (odvoláním), odvolací soud nemůže přezkoumat rozhodnutí soudu prvního stupně tzv. ex offo. Řádným zpětvzetím odvolání (pokud je učiněno do rozhodnutí odvolacího soudu o odvolání) pak dává účastník najevo, že nežádá, aby jeho odvolání bylo dále projednáno. Po zpětvzetí odvolání tedy již není možné původně napadené rozhodnutí přezkoumat, neboť odvolací soud tímto pozbyl svou přezkumnou pravomoc.

Ustanovení § 207 odst. 2 o. s. ř. se uplatní i v případě, že je odvolání vzato zpět až poté, co bylo původní rozhodnutí o odvolání zrušeno dovolacím soudem, a věc byla vrácena odvolacímu soudu k dalšímu řízení. V tomto směru nelze totiž pomíjet důsledky kasačního rozhodnutí dovolacího soudu. Zrušovací rozhodnutí dovolacího soudu má účinky ex tunc, kdy je pravomocné rozhodnutí odvolacího soudu zrušeno a ve věci nastává procesní stav – fikce –že se na zrušené rozhodnutí hledí, jako by nikdy nebylo vydáno. Výjimku z tohoto pojetí představuje pouze důvodná ochrana právních poměrů třetích osob (viz § 243g odst. 2 o. s. ř.).

Pokud je tedy odvolání vzato zpět po zrušení původního pravomocného rozhodnutí odvolacího soudu, soud postupuje podle § 207 odst. 2 o. s. ř. a odvolací řízení zastaví. Řízení se totiž po vrácení věci odvolacímu soudu dostává opětovně do stavu, kdy o odvolání ještě nebylo rozhodnuto ve smyslu uvedeného ustanovení.

Jestliže odvolací soud v daném případě zcela pominul zpětvzetí odvolání a o odvolání následně meritorně rozhodl, je jeho rozhodnutí nesprávné a v rozporu se zákonem (§ 207 odst. 2 o. s. ř.).

S ohledem na výše uvedené, a protože dosavadní výsledky řízení ukazují, že je možné o věci rozhodnout, Nejvyšší soud změnil napadené usnesení tak, že se odvolací řízení zastavuje [§ 243d písm. b) o. s. ř.].

zdroj: www.nsoud.cz

Právní věta - redakce.

Další články:

- [Majetková podstata \(exkluzivně pro předplatitele\)](#)
- [Náhrada škody \(exkluzivně pro předplatitele\)](#)
- [Odpovědnost státu za újmu \(exkluzivně pro předplatitele\)](#)
- [Předběžné opatření](#)
- [Valná hromada \(exkluzivně pro předplatitele\)](#)
- [Pracovní doba](#)
- [Exekuce](#)
- [Důkazní břemeno](#)
- [Dokazování, neúčinnost právního jednání](#)
- [Katastr nemovitostí](#)
- [Náhrada za ztrátu na výdělků \(exkluzivně pro předplatitele\)](#)